

తల్లిదండ్రులూ. జ్యోతి

విషద్యవలె

పండు వెన్నెల విరగకాస్తోంది. గగన మండలాన్ని ఆకళించిన శశాంకుడు దర్శనం వచ్చుకుంటున్నాడు. పలు యోజన అంతే మునిగిపోయి ఏద్రతక తడేకంగా కిటికీలోంచి బిగలుకు గూస్తూన్న భారతి వడనం క్రమంగా ప్రభు నుండి. పెదవుల మీద హాసరేఖ మెరిసింది. అత్యంత ఆహ్లాదకరంగా కవిసిస్తున్న ఆ వాతావరణంలోంచి కష్టంగా దృష్టిని మళ్ళించుకుంటూ టైమ్ మామకొప్పడి. "అర్ధ రాత్రి ఒంటిగంట ఐంది! ఉదయమే తనూరలు తను కావ్వెంటుకు దొడ్డే సరికే తననని అవుతుంది" అనుకుంటూ మంచంమీద వారింది.

మగతగా కళ్ళ మూసుకు పడుకున్న భారతి చెవులకు లీలగా ఏవరో తలుపు తట్టుడం, పన్నగ "అమ్మా" అని పిలవడం వినిసింది చివాలన తెలిసింది.

తలువటా మస్తూనే తలుపు తీసిన

భారతి కాళని అల్లుకుపోయింది వెక్కుతూ ఓ చిన్న ఆకారం.

"రాజా!..."

సంభవనాశ్చర్యాలతో పీలుస్తూ వాడిని గుండెకు వాత్తునన్నది భారతి. లాలనలో మరింత దుఃఖం సొంగుకురాగా ఆరున్నొక్క రాగాన్ని విత్తుకున్నాడు రాజా.

తలుపులు గడియవేసి, "రాజా! నాకన్న తండ్రి! ఏందుకు ఏడస్తున్నావో చెప్పకన్నా?" అంది భారతి అనువయంగా.

వాడు వెక్కుతూనే ముద్దు ముద్దుగా ఆకలిసి, దాహమని చెబితే గుండె నీరయ న్నూ అయింది భారతికి. వంటిట్లోకి తీసుకువెళ్ళి మంచినీళ్ళు తాగించి, బిస్కెట్లు - అరటిపండ్లు తినిపించి వాడి ఆకలి తీరిన తరువాత తన అక్కన జేర్చు కొని విద్రవుచ్చింది.

* * *

మర్నాడు హడావుడి రడతూ రెచిపోయి

వంట అయిందనిపించి రాజాను తగగారు చేసి, "పి ఇంటి వద్ద నిగవిడవి వస్తాను" అంటే... వారు ఏమిటంటూ విడుపు లంకించుకున్నాడు. వారని సమదాయించి సాయం తం తను వచ్చేక సంపన్ను అనుకొని, "వర్నాద్దులె" అని వాడిని ఊరకొనేట్టి ఆదరావాదలా రెండుమెతుకులు వోట వెతుకొని కన్నుల వాళ్ళకి రాజాను చూస్తుండమని అప్పిచెప్పి కావ్వెంటుకు వెళ్ళిపోగాంది భారతి.

* * *

సాయంత్రం భారతి అంటికి రాగానే వక్కింటి వాళ్ళు వచ్చి, రాజాను వాళ్ళమ్మ గారు వచ్చి తీసుకు వెళ్ళినట్లుగా చెప్పారు.

ఉప్పురని పిట్టార్చి, స్నానం కావిచ్చి కాపీ తీసుకొని రామం ఇంటివైపు వడక నడించినది భారతి.

రాజా రాత్రి తన దగ్గరకు వచ్చినందుకు ఈపాటికి తనని అనవల్సిన వరుష వాక్యాలు

డా॥ పి.వి.కె. రావు B.A.

పెద్దచివాన్, చెన్నై, వెళ్ళి వెళ్ళిస్తే.

వివాహము వంటిది చేయవలసినది. పాపములను వదిలివేసి, ప్రయోగం, నరముల బలం, సాహసం, శిష్ట సంస్కారములకు ఆయుధ్యం వికీర్ణం. రావున్ కి నికే, డి. డి. రోడ్, తెలంగాణ.

ఫోన్, 700 - 1010

తెలుగు పుస్తకములు

- శ్రీమద్ భాగవతము..... రూ. 15
- శ్రీమద్ రామాయణము..... రూ. 10
- మహాభారతము..... రూ. 9
- శాంతి పురాణము..... రూ. 10
- కామ సూత్రము..... రూ. 10
- పాపములను వదిలివేయు (అన్ని రోజులకు)..... రూ. 16
- గర్భ నిరోధక మార్గాలు (అన్ని రోజులకు)..... రూ. 10
- సత్య వినయము (సూక్ష్మ అర్థము)..... రూ. 9
- సంపాదన మార్గాలు (అన్ని రోజులకు)..... రూ. 10
- 500 శాస్త్రములు నిరూపించు మార్గము..... రూ. 30
- 4 పుస్తకములకు పోస్టల్ డిలివరీ డిజ్బాస్సు రూ. 2.00 సంవత్సరంకి VPP పంపించుటకు.

డ్రాస్టా ట్యుకీ సెంటర్, కాళింగం, హైదరాబాద్ - 1 A.P

మూలశంకకు

తల్లరగా నమ్మకమైన హెడన్ సా విరేపనముతో చికిత్సను పొందండి - శస్త్రచికిత్స అవసరములేదు!

వహించలేని బాధ ఉందా? శిష్టంగా దురద తుందా? మంటతో వెళ్ళుట వదుకుందా? అమోచుమైన చికిత్స. ఎంత మార్గము కాలయాపన చేయవచ్చు! ఉపేక్షిస్తే శిష్టమైన పరిస్థితులకు దారి తీసే శస్త్రచికిత్స కప్పనిసరి చేతుంది. రకాలలో హెడన్ సాతో ఉపశామనాన్ని పొందండి. అది వచ్చుకొనున అర్హత మూలశంక విరేపనము. 108 రోజులలో చెన్నై లండన్ లోని సాహసం చేస్తున్నాడు! హెడన్ సాతో ఉండే అమోచుమైన మందులు శిష్టంగా గుణాన్నిచ్చి బాధను దురదను క్రమంబడించి-విరేపనము ఎంతమార్గము కష్టమనిపించదు. గమనించండి వకాంలో హెడన్ సా చికిత్స చేసుకుంటే మున్నుండు శస్త్ర చికిత్స అవసరముండదు!

సిద్ధ పరుచుకొనే వుండము వాళ్ళు. కాని తన సేరమేమిటో తనకు అర్థం కావడం లేదు. తనకు టీచర్ ట్రైనింగ్ అనగానే ఉద్యోగం రాలేదు. దానితో తెలివైన వాళ్ళు దివరో రాగాన్ని చూపించి అతనివల్ల ఉద్యోగం దొరకడం భాయమన్నారు. తను చెళ్ళి రామంతో మొర పెట్టుకున్నది. అతను తన ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నాలు చేస్తుండగా రామం భార్య లక్ష్మి వాల్లవసారి కాస్తు వలన అతి సీరసించిన శరీరంతో లేవలేని స్థితిలో అవిడను హాస్పిటల్ లో అడ్మిట్ చేశారు. లక్ష్మికి తోడు ఏవ్వరూ హాస్పిటల్ లో లేరని గుంజాటవ వదుతున్న వసుయంలో తనకు భాళీ వలన ఏవ్వూ వున్నదని, లక్ష్మి దగ్గర తను వుంటానని చెప్పింది. హాస్పిటల్ కు వెళడం తరువాత లక్ష్మికి చేయూతగా వుండి తన చేతన గన విధంగా లక్ష్మికి సేవ చేసింది. లక్ష్మి పెద్ద ఏల్లలను విలయనంతలో వాళ్ళకి చదువు గట్టా చెప్పి అన్నివిషయాల్లో ఆదుకున్నది. తన నహయాన్ని భార్య భర్తలు వింతగా కోనియాడారు. కాని లక్ష్మిలో మేమే అజ్ఞానములేననే గర్వం హెచ్చు. దానికి తోడు కుల మతాల వట్టింపులు జాస్తి. తను క్రిస్టియన్ అని చెప్పగానే అవిడ ముఖం వివర్ణమయింది. ఆ తరువాత తను ఏ పని చేస్తున్నా ఆ పనిలో ఆమెకు అప్పీ అవరాధలే గోచరించేవి. తను జాలిమీద దిన్నే విండా భరితమైన వాక్కులు అవిడ వోటివంట వింటూ వుంటే తన మనస్సు చిన్నాభిన్న మయ్యేది. అన్నిడే రాజా ఆ దంపతులకి జన్మించాడు.

ఏ నాటి అనుబంధమో రాజాను తను అపార్థిలు సాకడం జరిగింది.

దిన్ని విధాల ప్రయత్నాలు చేస్తున్నా తనకు ఉద్యోగం గగన కుసుమం అవుతోంది. తనకు ఊరికే కుర్చోకుండా వెలిసిండా పని లక్ష్మిగారి ఇంటిలో లభించడం, అధికారిక బీవన భృతికి ఏ పని అయితేనేం అని తనకు ఉద్యోగం లభించేవరకు ఏల్లలకి టీనింగ్ ఇస్తూ, రాజాను చూస్తానని రామంతో విన్నవించుకొన్నది. అప్పటి నుంచి లక్ష్మి ధర్మనూ అని ఏల్లలకి అవసరాలు తీరుస్తూ వాళ్ళ చదువు సంధ్యలు వట్టింపుకుంటూ రాజా మీన మిక్కిలి పట్టరాని మమకారముతో వాడిని ఆక్రమన

తల్లిదండ్రులూ జాగ్రత్త!

చేరుకుంటూ ఆ ఇంటిలో ఒక సంవత్సరము పాటు వుండి పోయింది. రోజూ ఉదయమే రావటం, రాత్రి 8 గంటలకు రాజా-విద్రాహక తన గదికి వస్తేయడం, ఇలా సాగింది దినచర్య.

రాజా తనని విడిచి ఊరికూడా వుండలేదు వాడు మొదట పీలిచింది "అమ్మా" అని తనవే! తన వ్యాయం ఆనంద దోలిక అయింది.

తనకి విరుద్ధంగా కారణం ఒక వక్క, రాజాను వదలి వుండలేని పరిస్థితి మరో ప్రక్క. లక్ష్మి చిటికీ మాటికి తనవల్లు తేలిక భావాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ తనని గాయపరుస్తున్నా ఒక సంవత్సరం రాజాకు ఆయాగా వుండి పోయింది. ఆ తరువాత ఒక కాన్వెంటు స్కూలులో టీచర్, పోస్టులు భాళీ అన్నాయంటే అప్పీ చెప్పింది. కొద్దిదినాలలోనే తనకు టీచర్ జాబ్ రావడంతో రాజాను వదలి వుండలేక, వాడు గుక్క పెట్టి ఏడుస్తుంటే తను కళ్ళ నీళ్ళ అదుముకుంటూ అక్కడనుంచి వచ్చేసింది. అప్పటినుంచి ప్రతి ఆదివారం లక్ష్మి ఇంటికి వెళ్ళడం, లక్ష్మి కళ్ళలో కనిపిస్తున్న విరజిరిలను గమనించి కూడా గమనించవల్లు రాజాను వడిలోకి చేరుకుని ముద్దులాడడం చూపలేదు.

వాతాత్తుగా ఒక సంఘటన జరిగింది. ఒక రోజు లక్ష్మి పిన్నత్తగారు, అంటే రామానికి పినతల్లి ఒకామె వచ్చారు. కబుర్లు, సరామర్పలు అప్రభున్నాయి. ఇంతలో తను వెళ్ళింది. రాజాను యదా విధంగా ముద్దు చేస్తుంటే అవిడ అడిగింది. "ఈ అమ్మాయి ఎవరని." లక్ష్మి చెప్పింది. తన తల్లిదండ్రుల పేరు అడిగింది. తను చెప్పింది.

"మీ అమ్మ పూర్తి పేరు లక్ష్మీవర్మమ్మ కదూ!" అన్నది.

తను "బాబూ!" అన్నది ఆశ్చర్యంగా అవిడవంక చూస్తూ.

"మీ అమ్మ ఊరు అదిదాదా!" అన్నది ఏదో ఊరు చెప్పి.

తను "బాబూ" అన్నది.

"మీ తాతగారి పేరు వరంధామయ్య కదూ!" అన్నది. అప్పటికే అవిడ ముఖంలో

అదోరకం హేళన వసిగట్టు కపోలేను తను: "అదీ, ఆలా చెప్పి"

ఆవిడ కంఠంలో హేళన మళ్ళు తిరగ సాగింది.

"లక్ష్మీ! ఈ అమ్మాయి వాళ్ళమ్మ, మీ అమ్మకు పెద్దవాన్ని కూతురు వీళ్ళమ్మ చిన్నప్పటినుంచి వాళ్ళ తాతయ్యగారి పూరు లోనే ఉండేది. అప్పుడు ప్రేమించింది ఓ కులం తక్కనవాణ్ణి. అందరినీ కాదని ఇల్లు విడిచి వాడితో లేచిపోయింది. తరువాత దీనిని కనగానే వీళ్ళ నాన్న చనిపోయాడు. కొంతకాలం దీన్ని పెంచి వాళ్ళమ్మ గుండుక్కుమంది. కర్మ వీళ్ళమ్మ రామానికి మేనల్లుడదూ! అంటే మా అక్కకు ఆడబిడ్డ. ఇది అబ్బా చెయ్యగా అత్తయ్య మావగాయ "వారీ" మన్నారు. అయితే దాని కూతురు అన్నమాట ఈ జాణ-నరేలే" అంది అదోరకంగా.

ఆవిడ చెబుతున్నది విన్న రామం నంభ్ర మాళ్ళయ్యలతో భారతి వంక చూడసాగాడు.

క్రమంగా లక్ష్మీ కుళం దీరబడ్డది.

భారతి వదవం సంతోషంతో విచ్చుకున్నది. గుండె చీలంగా వ్యధించసాగింది. "తను వివర్ణులెనిఅనామకురాలకాదు. రామం తన మేనభావ. లక్ష్మీ తన సోదరి. అంటే రాజా తన ముద్దుల తనయుడు. అనుకుంటూ తృప్తిగా రెట్టించిన అనురాగంతో రాజాను గుండెకు అదుముకున్నది.

"ఏదయినా ఇలాంటి వాళ్ళతో స్నేహాలు వదిలారా? లక్ష్మీ! అసలు ఇలాంటి విక్రమాలతో మాట్లాడడం నువకు వేరమే అవుతుంది" ఆవిడ వాగ్దండే ఇలా సాగుతుంటే, భారతి హృదయాన్ని దివరోపిండి పండిచేస్తున్నంతబాధ. కలిగింది. అంతవరకూ వున్న ఆవందలకొరకు మాటల్లో తుడిచిపెట్టుకపోయింది.

లక్ష్మీ కన్నుల్లో తిరస్కారం చిందులేస్తుంది -

"అమెను నివరు పిలిచారు అత్తయ్యా! మీ అమ్మయ్యగారి దగ్గరకు ఉద్యోగం ఉన్నప్పుడు చిన్నవేడుకుంటే, ఏదో తెలివి కదా అని కొన్నాళ్ళు దారి చూపించి తిండిపెట్టాము. దానితో తృప్తిపడి మమ్మల్ని వదిలేయడం నువకు వచ్చాను." కంఠంలో జగుప్ప ధ్వనించేస్తూ లక్ష్మీవలుకుతుంటే... భారతి మనస్సు వెయ్యి వెక్కలు అవుతున్నట్లుగా

వున్నది. ఉబికి వస్తున్న కప్పిటివి అదుముకుంటూ రోవంగా -

"వస్తాను," అంటూ చరచరా అక్కడనుంచి వచ్చేది.

'ఫీ! ఫీ! ఏం మనస్సులు వీళ్ళు: ప్రేమి పరమార్థంగా భావించి ధైర్యంచేసి నాన్నను చర్చిలో పెళ్ళి చేసుకొన్నది అమ్మ; విశ్వామిత్రుని సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వంతో, అత్త విశ్వామిత్రుని వీతిగా, నిజాయితీగా దాంపత్య బంధాన్ని వెరవేర్చి ప్రేమకు కులం మతం అడ్డు రావని ఇందుకు తమ జీవితమే తార్కాణమని నిరూపించారు. అలా తన జన్మకు కారణమయ్యారు.

చిరంజీవి మిషా!

ఒలింపిక్ క్రీడలు ముగిశాయి. కానీ సుప్రసిద్ధమైన ఒలింపిక్ చిహ్నం ఎలుగు బంటి మిషా మాత్రం చిరంజీవిగా మిగిలింది.

మాస్కో ఇన్స్టిట్యూట్ కర్మాగారం రెండు లక్షలకు పైగా మిషా చిహ్నాలను తయారు చేసింది. మిషా చిహ్నాల కోసం డిమాండ్ అధికంగా వున్నందున యీ కర్మాగారం కనీసం యీ సంవత్సరానికి వరకూ మిషా చిహ్నాలను ఉత్పత్తి చేస్తూనే వుంటుందని యీ కర్మాగారం ప్రకటించింది.

ఆ తరువాత తన వీకటి జీవితంలోకి శరత్ ఉదయించాడు. తను దింతగానో దూరం వెయ్యాలని ప్రయత్నించి, తన తల్లిదండ్రుల కడ యానత్తు చేసి తను ఇప్పుడున్న పరిస్థితి వివరిస్తే, నచ్చి తన చెతిలో వా చెతిని దిగించి వెట్టుకున్నాడు తన నిర్ణయం మారేది లేదని.

ఆ బలిష్ఠుడైన చేతిలోంచి తన నంబ్నోకి ప్రసరించి తన గుండెను తాకిన అనుభూతి చెప్పింది.

భారతి అలోచనలకి స్వస్తి చెప్పి రామం ఇంట్లోకి ప్రవేశించింది.

వేడమెట్టు దిడి వస్తున్న లక్ష్మీ; భారతిని మాస్తూనే తక్కువ పిలిచిపోయింది మెట్టుమీద. లక్ష్మీని మాస్తూ వచ్చింది భారతి.

'రాజా రాత్రి ఒక్కడే వచ్చాడు నా దగ్గరకు. ఉదయం వేసు మూలుగు వెళ్ళ

గానే మీరు వచ్చి తీమకు దొడ్లారని చెప్పారు" అన్నది.

ఇంతలో లోపల రిక్కెడ్ వున్న రాజా భారతి మాట వింటూనే దూముకు వచ్చాడు "అమ్మా" అంటూ.

చరచరా మెట్టు దిగివచ్చి దాడిని ఒక్కలాగు లాగింది లక్ష్మీ.

"దివ్రా దెధవా! నీకు అమ్మ? అని పితేమయినా మందు పెట్టిందా? ఓ! ఫీ! పిగ్గులేని దెధవా! నోరు ముయ్యి" అంది కోపంగా.

రాజా లక్ష్మీ చేతుల నుండి బలంగా విడిపించుకొని భారతి దగ్గరకు రాసాగాడు.

అంతే! ఒక్క మరచిపోయిన లక్ష్మీ వాడిని రెండు అంటించి "దెధవా! విచ్చు వనమాసాలు మోపి, కని, పెంచించా? అమ్మలు, అమ్మ. ఇంకోసారి దాన్ని అమ్మా అన్నానంటే నీ నాలుక చీరేస్తాను. ఒక కులం లేని దాన్ని, పైగా నీతివూలి దివడి తోనో లేచిపోయిన దాని కూతుర్ని సుప్ర అమ్మా... అని పిలుస్తావా?"

లక్ష్మీ ఆరుపులకు ఇంట్లో పనివాళ్ళు, లోపల గదిలో చదువుకుంటున్న పిల్లల మేడమీద రామం అందరూ వచ్చేసారు.

భారతి కళ్ళలో రోషిభిమానాలు చిందులేపాయి.

"లక్ష్మీ గారూ!" అన్నది కోపంగా! "మాటలు మీరకండీ, రాజాను వనమాసాలు మోపి కనికపోయినా, బిడ్డకు మీ వద్ద లభించని అనురాగం అభిమానాలు వేసు అందించాను. అంతేనా! లక్ష్మీగారూ! నా కులం సంగతి, నా తల్లి గుణగణాల సంగతి వాకంటే బాగా మీ వారి శరీరంలో, మీ శరీరంలో ప్రవహిస్తున్న రక్తానికి తెలుసు. లక్ష్మీగారూ! ఇప్పటికయినా మించిపోయింది లేదు. మీ మూర్ఖత్వం వలన, అజ్ఞానం వలన, ఇద్దరు లేక ముగ్గురు చాలు అనే వినాదాన్ని అక్షయపెట్టుకుండా నాల్గవసారి బిడ్డను కనడం చట్టరీత్యా వేరం. ప్రకృతి ప్రసాదించిన వనంజ మాతృత్వ మనుకారాన్ని తప్పకే తప్ప మీకు పిల్లల్ని ఏలా పెంచాలో తెలియలేదు. దానికి మీ భార్యభర్తలు ఇరువురూ కొన్ని సుఖాలను త్యాగం వెయ్యాలని మీకు తోచలేదు. తల్లితండ్రుల కర్తవ్యాన్ని, ధర్మాన్ని విస్మరించారు. అందుకే రాజా మీలోదొరకనిదాన్ని

శ్రీ శ్రీ ప్రసాదము • వస్తువినోదము

సెక్సు హాస్పిటల్

దురభ్యాసాలకు
లోకై హాంపత్వ
భ్రాష్ట్యం అనుభవించ
దైనివారు వెంటనే
సంప్రతించండి!

డా. A. సూర్యచంద్రరావు
(సెక్సు సైన్సు) M.D., F.F.P. (CEYLON) R.A.M.P.
గత్యుపేతం, మ్యాడియం కోడ్, విజయవాడ 2, (A.P.)
ముఖ్యవ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స

VTS/P/84

తారల పాటోలు

విట్టి అర్, కృష్ణా శోభనబాబు,
కృష్ణంరాజు, చిరంజీవి, మోహన్ బాబు,
కమలశాసన్, జయప్రద, జయసుధ,
జయమాలిని, శ్రీదేవి, సుచిత్ర, మాధవి,
ప్రభ, దివ, నిలంధరి లాల్మోపై జానాబ్ లా
మోపెద్ద కల్యాణ, కానాల్మోపై సాహితీ
సి రూ. చో. ఈ క్రంది అడ్రసుకు
ఎం. బి. కేయాలి. ఎం. బి. కూకనూర్
ఎలెక్ట్రాన్ కావాలి రాయడం మరుసకండి.
వై. కె. మూర్తి,
దాసరివారి పిడి, విజయవాడ-2.

Suvarna

తల్లిదండ్రులూ జాగ్రత్త!

నాలో చూచి నాకోసం అరులు చాస్తున్నాడు.
“లక్ష్మీగారూ! మీరు లక్షలకు ఆదికారులే కావచ్చు. కాని, మీ దిష్ట మీకు వశుడు కాదు. వస్తాను.”
గిరున వెనుతిరిగి మ్రాన్యడి మాస్తున్న లక్ష్మీ, రామాల్ని విడిచి పెట్టి చరచరా అక్కడి నుండి విస్మయించింది భారతి.
* * *

“భారతి! అయితే నీ నిర్ణయాన్ని మార్చుకోనంటావా?” అన్న విద్య ప్రశ్నకు “ఐదు.” అంది పీఠంగా భారతి.
“నాగా ఆలోచించు భారతి. పైగా నీ నిర్ణయంతో నీ భవిష్యత్తు ఆ ధారపడి వున్నది. శరత్ ను కాదనుకుంటే నీ జీవితం ఏమవుతుంది? ఆలోచించు.” విద్య అనున యంగా పలికింది.
“విద్యా! నరత్-రాజాను వదలకుంటే తనకు నాకు సంబంధం లేదన్నాను. నా నన్ను ఆ మాత్రం అర్థం చేసుకోలేని వనిషిని, ఒక మంచి పనికి వంతు చిత మనమ్మతో రిజికి నా జీవితాన్ని ముడి పెట్టిన మనిషి నా నుజువగలేను. నా దగ్గరకు వస్తున్న రాజాను నేను వదులు కోను.”

“విద్యా! నేను మడర్ తెరిస్తాను కాతేక పోనను. నా ఆదికారినిక ఆడయాలను నాకు ఉద్ధారం రంగునిని పోనా నా తల్లి రంగులు. శరత్ విరాల నరగాన బయార హతాని ప్రణుత్తికన్న తల్లిదండ్రులను విదనాడి, రాజా నా దగ్గరకు వస్తే చచ్చి రీత్యా వాడిని నా చెంతకు చేర్చుకుంటాను” అంది దుఃఖంగా భారతి కంఠం. స్నేహితు రాలు వింక చెబుతున్నా వినవంటోంది భారతి.
భారతి చెప్పన్న పని మంచిదిని తనకు తెల్పి. బరువుగా నిట్టూర్చింది విద్య.
* * *

సమయం సాగంకాలం చాలుగుప్పర. కాన్యెంబు విడిచి పెట్టారు. నవీనాని పుస్తాబులా లిం దిల మంటూ రాసాగారు పిల్లలు.
అన్యమనమ్మంగా వదుస్తున్న భారతికి, తన వెంటనే వదుస్తున్న కొలిగ్ని వంటలు ఈ లోకంలోకి తెప్పించాయి.

తెల్లని మెరిసే పళ్ళకు, గట్టి చగుళ్ళకు

జెమిని పళ్ళపొడి వాడండి

జెమిని కెమికల్ ప్రొడక్టుస్
మచిలీపట్నం-521001

అంప్రెషన్ డిస్ట్రీబ్యూటర్స్
జెమిని ఏజన్సీస్ ఫోన్: 209
రాబర్టునస్ పేట, మచిలీపట్నం.

ఉత్పాదకారులు: ఫోన్: 877

శ్రీకృష్ణం కనకలక్ష్మి

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

లోధ్రా

75 సంవత్సరములకు పైగా సుఖజీవనమునకు లోధ్రా టూనిక్ ను వాడిన స్త్రీలు ఎందరో!

ఉచిత వైద్య సలహాకు ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విలాసమునకు ఈ కూపన్ ను పూర్తిచేసి మీ జాబుతో పంపండి.

పేరు: _____
విలాసము: _____
PIN: _____

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
విజయవాడ శివారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ విజయవాడ - వింకరవారి - 5

హాయిపేట, మద్రాసు-14

"నివోమ్, భారతీదేవిగారికి అంత కరద్యాస" అన్నది సుజాత.

"జానా! శరత్ కు, నీకు మారేళ్ళ అవి విన్నాం. విన్నాడో ఆ కుభుడియ" అంది మేరి అల వాకగా తల వంకిస్తూ, మిగిలిన వాళ్ళ వంక భావగర్భితంగా ఉన్నాయి.

"భారతి చక్కగా పెళ్ళికాకుండానే తల్లి అయింది తెలుసా. అలా ఎంత వుండికి లెబ్బుందే అందుకే శరత్ గారికి నచ్చ లేకయ్ ఈ విషయం అన్నది" భారతి పెద్దగా విన్నవించింది.

వాళ్ళ మాటలు తనకు ఏమీ తెక్కా కావట్టు మానంగా, నిశ్చలంగా వడవ పొంది భారతి విద్యతో.

నాలుగు రోడ్డు కలిసే బిడి సెంటర్ అది. జనప్రవాహంలో మహారథిగా వున్నది రోడ్డు. ఇంతలో "అమ్మా!" అనే పెద్ద కేక దానితోపాటు బాణంలా దూసుకు వస్తున్న చిన్న ఆకారం రోడ్డు మధ్యకు రాగానే, శరవేగంతో దూసుకు వస్తున్న రక రకాల వాహనాలు ఆగిపోయాయి. కాని అతి దగ్గరగా వచ్చేసిన ఒక స్కూటర్ బాలెన్సు తప్పిపోయి, స్కూటర్ తోపాటు మీద వ్యక్తి జంప్ చేస్తూ క్రింద పడిపోయాడు.

చుట్టూ వాహనాలు వాటితోపాటు తనకి ప్రమీలంలోనే తనని రాచుకుంటూ పడి పోయిన స్కూటర్ ని చూడగానే, ఆ బాలుడు కెప్పువ రేక చేస్తూ పడిపోయాడు స్పృహ కోల్పోతూ.

"రాజా..." అంటూ అప్పి తప్పించు కొని భారతి నరుగు తిసింది అక్కడికి, రాజాను గుర్తించి.

మెడికల్ షాపులో నుంచి ఈ గలాటాకి బయటకు వచ్చారు రామం, లక్ష్మి. అందరినీ తప్పించుకొని లోపలికి వెళ్ళిన రామం సిల్వే స్ట్రెయిన్ చేస్తున్న దక్క నిలబడిపోయాడు. అంతలోనే పడివున్న రాజా మీదవడి విలపిస్తోంది భారతి.

అనుమానంగా, కష్టంగా భర్త దగ్గరకు వచ్చిన లక్ష్మి దృశ్యం చూస్తూనే కెప్పువ వున్నది.

ఇంతలో వీవరో అక్కడ దగ్గరగానే వున్న జనరల్ హాస్పిటల్ కు వరిగెత్తారు డాక్టరుకోసం. స్కూటర్ వాలాకి కూడా తాగ గాయాలు అయ్యాయి.

అసలు జరిగిన సంగతి... భారతిని

చూస్తే చంపేస్తామని తల్లి, తండ్రి భయపెట్టడంతో వివరీతంగా భయపడి పోయి, భారతిని విడిచి వుండలేక రాజాకి జ్వరం ముంచుకు వచ్చింది. భారతినే కంప రిస్తూ వృహా లేకుండా పడివున్న రాజాను చూస్తే భయం వేసింది రామానికి, లక్ష్మికి. వీదో ప్రైవేట్ "సర్కింగ్ హోమ్" కు తీసుకు వెళ్ళితే, డాక్టరు- పిల్లనాడు చాలా బయపడ్డాడని, మనసులో బాగా అలజడి పొందుతున్నాడని, ఉల్లాసాన్ని కలిగించాలని చెబుతూ ట్రీట్ చెయ్యసాగాడు.

కాస్త జ్వరం తగ్గిందని సంతోషపడి పోతూ ఆ రోజు తెల్లిన వాళ్ళింటికి రాజాను తీసుకు వచ్చి, అక్కడ మంచి వమ్మా మెడికల్ షాపులోకి వెళ్లారు. కొన్ని మందులు కొనడానికి. ఇంతలో రాజా లోపలి నుంచి భారతిని చూసాడు. నరుగున రోడ్డు మీదకు వచ్చేసాడు.

ఒక డాక్టరు వచ్చి రాజాను చెక్ చేసి - 'పరవాలేదు, జ్వరతీవ్రత పిక్ నెస్ లో వున్న కారణాన్ని భయపడి స్పృహ కోల్పోయాడు.' అని చెబుతూ సిరంజ్ లోకి మందు ఏక్కించ

ప్ర ర లో

స్వం ద న

సీ రి య ల్

సాగాడు. అలా అన్ని విధాల సర్వ ప్రయత్నాలుచేసి రాజాకు స్పృహ తెప్పించాడు డాక్టర్. ఆ తరువాత స్కూటర్ వాలాను కష్టమీద నయనా హాస్పిటల్ కు తీసుకు రావాలంటూ డాక్టర్ వెళ్ళిపోయాడు.

భారతి భుజంమీద పడుకున్న రాజా మగతగా మూలగసాగాడు.

లక్ష్మి గబుక్కున రాజాను అన్వయం అంటూ చేయి సాచింది.

"అగండి!" ఇంకా మంది భారతి కంఠం. చుట్టూ వున్న వాళ్ళందరి డైపు వరిశీలనగా చూస్తూ చెప్పసాగినది -

"మీలో తల్లి తండ్రులు వున్నారు. కాబోయేవాళ్ళు వున్నారు. అందరికీ నా విన్నవల ఒక్కటే. తిలకించండి. ఈ పసి నాడు ఒక కోటీశ్వరుని కొడుకు. కాని వీడికి ముందే వీడి తల్లి ప్రేమను ముందుగా చూరకొన్న ముగ్గురు పెద్దవాళ్ళున్నారు. వీడి జననంతో వీడితల్లి బహిష్కారాల అయింది. వీడికి దొరుకుతుందనుకొనే మాత్ర

ప్రేమను కొంతవరకే చవిచూసాడు. దానికి కారణం ఏవరు? తల్లి తండ్రుల బాధ్యత కాదా? ఇలా మన దేశంలో అక్షలాది మంది వున్నారు. ఇలాంటి బాలలే రేపు భవిష్యత్తులో ఖానికోరులు కావచ్చును, అంది పోట్లు అయినా కావచ్చు. మరింతేదయినా కావచ్చు.

తల్లాలూ, తండ్రులూ మీకు నమస్కారం చేస్తున్నా! ఈ జీవితం ఓ రణ రంగం. అటువంటి మహా వంగ్రమంలో మీ బిడ్డల్ని విడిచిపెట్టి పారిపోవద్దు. వాళ్ళ అన్ని సుఖీకణంతో ఒక్కొక్కటి ఏక్కితేంటే పిల్లలు శత్రు సైన్యాల్ని ముట్టడించుకున్నట్టుగా ఒక్కొక్క ధుర్గుణాన్ని దాటుకుంటూ జేబులయితే, దేశం సుఖీకం కాదా? వాళ్ళ మీ గర్భ సంజాత ముంచి ఏ క్షణానూ మరిచిపోవద్దు. ఇదే నా ప్రార్థన." - పిచ్చి ఆవేశంతో అంటున్నది: "లక్ష్మిగారూ తీసుకోండి రాజాను" అంటూ లక్ష్మి చేతిలో రాజాను ఉంచింది భారతి.

"భారతి!" రామం కంఠంలో అస్పాయం అనురాగం చిందులేసాయి.

లక్ష్మి చేతిలో నుంచి రాజాను అందు కుని భారతి చేతికి అందిస్తూ అన్నాడు -

"భారతి! మా కళ్ళు తెరించావు. వీడిని నీకందిస్తున్నాను. తరవాత కొద్ది దినాలలో తిభికపూర్వకమైన నా అనుమతి, లక్ష్మి అనుమతి వ్రాస్తి నీకిస్తాను" అని.

చేతులు సాచి వాడిని అందుకుని నవ్వింది. ఇంతలో రెండు బలిష్టమైన చేతులు... ఒకటి భారతి చేతిమీద, ఒకటి రాజా మీద పడ్డాయి. ఉలిక్కిపడుతూ చూచింది కనులెత్తి భారతి.

శరత్ నిండుగా నవ్వాడు. అతని కళ్ళలో ఆరాధన. "ఏమిటలా చూస్తున్నావ్? ఈ రాజాకు నీవు తల్లి నయితే, వేరు తండ్రిని అన్నాడు."

"వద వెళవం" అంటూ తీసుకుపో బోయాడు.

"పస్తానుండి రామంగారూ" అని భారతి వెంటనందుకుని ముందుకు వడక సాగిందాడు.

విభాంతిగా అటే చూస్తున్న లక్ష్మిని చూస్తూ...

"వద లక్ష్మి వెళవం" అన్నాడు రామం ముందుకు వస్తూ.